

OPINIONS

EUROMARRO*Xavier Vinader***12****ESTAPÉ RESPON***Toni Cañís***13****L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER***Lluís Bonada***14****LA COTORRA DE VAN EYCK***Martí Domínguez***TRÀGICA INSULARITAT***Xavier Bru de Sala***15****ELS COMPTES DEL GRAN CAPITA***J. J. Pérez Benlloch***16****L'ADEU DE REDONDO***Pere Martí***LUSTIGER; BOWERS ...***Llibert Ferri***17****ELS COSTOS DE L'IMPERI***Enric Rimbau***ON SÓN ELS EUROPOLÍTIQS?***Albert Closas***18****LA POSTAL PERDUDA DE ...***Joan Marí***L'AFRICA GREG***Joan F. Mira***114**

José María Aznar ja ha començat el treball com a president de torn de la Unió Europea, i no ha donat precisament bones notícies per a una de les reivindicacions cabdals de les nacions minoritàries de l'estat espanyol, la de la representació a la Unió Europea. Aznar ha deixat entendre reiteradament que no vol ni sentir-ne parlar, de la presència de les autonomies a cap òrgan de la Unió Europea. Ja ho havia demostrat abans, amb la negociació de l'actualització del Concert Econòmic basc, quan va trencar les converses en negar-se a parlar de la representació d'Euskadi en les negociacions de la Unió Europea que afecten el seu règim fiscal. La setmana passada, després de reunir-se amb l'expresident francès Valéry Giscard d'Estaing, que encapçala la Convenció que estudia el futur de la UE, Aznar va tornar a dir que no vol cap representació a la Unió que no siga la de l'estat. Una actitud que s'emmarca dins de la seua escarransida idea d'Europa, la que podríem definir com la del no-model. Amb les seues decisions i les seues declaracions, el president del Govern de Madrid ja ha deixat clar com vol que siga la Unió Europea, un club d'estats en el qual els òrgans netament europeus representen un paper secundari.

En aquest sentit, resulta curiós que Eduardo Zaplana convoque tots els mitjans propagandístics al seu abast per organitzar una fanfàrria i proclamar que serà probablement president o vicepresident del Comitè de les Regions de la UE quan el líder del seu mateix partit vol soterrar qualsevol immersió de les regions i nacions sense estat en el funcionament europeu. Si acaben prosperant les idees d'Aznar, Zaplana ho tindrà fàcil per mantenir el paper de les regions en hibernació. El Comitè de les Regions és actualment un òrgan sense cap poder de decisió en el qual es barregen representants de regions amb capacitat legislativa, d'altres sense capacitat legislativa i també ciutats. Una institució de barreja estranya que no ha acomplert cap funció coneguda i que encara el futur amb uns vents que no bufen precisament al seu favor.

Els camins per on discorre Europa i les idees d'Aznar també serveixen per soterrar una mica més les il·lusions de tots aquells que en algun temps vam posar l'ull a Europa com un àmbit territorial més favorable per als nostres interessos nacionals que les mentalitats jacobines de l'estat espanyol i de l'estat francès. El camí que condueix de Barcelona o de València a Brussel·les passa inexorablement per Madrid, de la mateixa manera avui que fa quinze anys. Fem una repassada. Les llengües oficials de la UE són les dels estats, amb la paradoxa que llengües molt menys parlades que el català s'utilitzen a Brussel·les, mentre que la nostra no té cap reconeixement. No tenim representació en cap dels òrgans comunitaris. No podem ni tan sols participar en les negociacions de l'estat espanyol a Europa en les quals estiguen afectats els nostres interessos. Una situació que té conseqüències pràctiques cada setmana.

Posem dos exemples ben recents, el del vet dels Estats Units a les taronges valencianes i les directrius europees sobre la pesta porcina, dos problemes nostres que l'estat espanyol no ha sabut o no ha volgut resoldre en les institucions comunitàries per desconeixement o perquè ha respost a interessos aliens. I parlem de molts milers de milions de pessetes i dels interessos de milers de persones.

El que hem de tenir clar és que l'intent d'evitar a tota costa que cap autonomia estiga present en la construcció europea és una de les puntes de llança de l'ofensiva neoespanyolista de José María Aznar i de nou estem al mateix cap de carrer, com passa amb el futbol. Només compten els estats. És el que deia l'humorista Perich. Independentista, no naixes ni et fas, et fan.

“L'actitud d'Aznar ha contribuït a soterrar les il·lusions dels qui vam pensar en la UE com un àmbit més favorable als interessos nacionals”